

A kiráylány magányossága

Spiró György: *Nyulak Margitja*

A szerző egy helyütt azt nyilatkozta, még a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház bemutató előadása előtt, hogy darabja ugyanarról szól, mint amiről megírása pillanatában, azaz húsz évvel ezelőtt szolt: „egy olyan társadalom működéséről, ahol a hatalom nagyon erős, ahol az egyéni vágyak, egyéni érdekek gellert kapnak, az emberek gyávaságba kényszerülnek.”

A darab láttán, melyet Merő Béla rendezett színpadra, csak megerősíthetjük ezen szerzői mondatokat.

Spiró György tudja, hogy mit akar elmondan ezzel a szöveggel, ezzel a dramaturgiai egységbe foglalt története, sőt arra is képes, hogy alkotótársait hagyja legjobb saját meggyőződésük mentén dolgozni, hatni, míg a mű, a színdarab a publikum elé kerül.

Ez történt itt Zalaegerszegen is, amikor Olasz Ágnes főszereplésével mutatták be a magyar középkori történetbe csak két szólag visszavezető, szigorú tárgyi és személyi keretek közé szorított játékot, IV. Béla lányának, Margitnak a történetét. Egy lány, aki békésen éli zárdaéletét, a hatalom bábjává válik, noha szentül hiszi, szabad ember. A többiek tudják, nem az. Szabadsága olyannyira irritáló, hogy elpusztításától sem riadnak vissza, csak hogy gyávaságuk talaján termett szervilizmusukat felmutathassák. Az, hogy az embert nem kezeli emberként a hatalom, majdnem mindig időszerű, s ebből a témából majdnem mindig erős művek születnek. A zalaegerszegi *Nyulak Margitja* látványos elemekkel tarkított, mégis elsősorban a verbális közlésre szorító dráma képét festette nézői elé, s mint ilyen, nem kínált könnyű befogadást. Akik érzékenyen reagáltak e kevés színpadi trükkkel megtoldott szenvedés-történetre, bizvást maradandó színházi élményt könyvelhettek el a maguk számára. A zalaegerszegi színház fiatal színészei, s frissen ideszereződött művészei előadásában puritán, gondolkodásra készítő darabot láthatott a publikum, amely talán magán viseli a „túl veretes, túl nehéz”, akár igaz megállapításokat is, mégis szükség van az ily módon nézőket a székbe szegező művekre, bár esetleg szabadabb és gazdagabb színpadi képekkel. A darabban Olasz Ágnes partnereként Schramek Gézá, Bárdos Margitot, Pál Hajnalt, Simon Andreát, Kis Dórá, Kanda Pált láthattuk.

A darabot a miliecentenárium évében mutatta be - november elején - a színház, s így egyúttal tisztelgés is volt a magyarság 1100. itöltött éve előtt is.

Schramek Géza, Olasz Ágnes

Olasz Ágnes, Schramek Géza

Pál Hajnal, Schramek Géza, Simon Andrea, Kis Dóra, (elől) Olasz Ágnes

PILLANATOK EMLÉKEZETES ELŐADÁSOKBÓL

**SZÍNHÁZNYITÓ ELŐADÁS:
AZ EMBER TRAGÉDIÁJA**
Szalma Tamás, Gábor Miklós
és Fekete Gizi

1982/83 ÖRDÖGÖK
Hámori Ildikó és Trokán Péter

1986/87 BÖLCS NÁTHÁN
Gálfi László és Avar István

1987/88 EGMONT
Kulka János és Máriáss József

1988/89 MARIO ÉS A VARÁZSLÓ
Farkas Ignác, Hetényi Pál, Fekete Gizi,
Balogh Tamás és Szinovál Gyula

**1994/95 KÉPZELT RIPORT
EGY AMERIKAI
POPFESZTIVÁLRA**
Segesvári Gabriella
és P. Burus Sándor

1995/96 KAKUKKFÉSZEK
Farkas Ignác, Balogh Tamás,
Wellmann György és Tóth Loon

1991/92 KABARÉ
Palásthy Bea és R. Kárpáti Péter

1996/97 CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ
Siménfalvy Lajos
és Egervári Klára